

Barcelona tindrà un 'hub' per impulsar l'art a través de la tecnologia

L'Artech s'instal·larà al palau d'Alfons XIII quan l'espai estigui restaurat

Els impulsors de l'Artech Hub, amb la consellera Àngels Ponsa i el tinent d'alcalde Joan Subirats

DAVID RUIZ MARULL
Barcelona

Un total de nou institucions – amb el suport de la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona i la Cambra de Comerç – han firmat un acord sense precedents per desenvolupar l'art i la cultura a través de la tecnologia i la ciència. “La cultura és tradició, però també futur”, va destacar en roda de premsa la consellera Àngels Ponsa.

L'objectiu de l'Artech Hub és articular una xarxa que permeti impulsar programes d'investigació, formació, difusió, transferència i producció. “Barcelona va participar en la revolució comercial dels segles XII i XIII i en la revolució industrial del segle XIX. Ara ens toca tornar-ho a fer perquè estem a les portes d'un

nou món, i ens hem de dotar de projecció internacional”, va afirmar Josep Anton Planell, rector de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

Aquest Barcelona Hub d'Art, Ciència i Tecnologia ocuparà parcialment les instal·lacions del palau d'Alfons XIII quan estigui restaurat. L'edifici, de 7.200 metres quadrats, construït entre el 1918 i el 1923, és obra de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch. Situat al complex de les fonts de Montjuïc, es va utilitzar a l'Exposició Universal del 1929 per acollir els països que no tenien estand.

“Des d'aquesta ubicació es podran crear sinergies amb el conjunt d'equipaments de la zona” com el MNAC, la Fundació Miró o el Mercat de les Flors, va apun-

tar Constantí Serrallonga, director de la Fira de Barcelona. La principal missió del hub (connector) serà explorar i desenvolupar les interseccions entre art, ciència i tecnologia per enfortir la transformació digital de la societat.

El tinent d'alcalde de Cultura i Innovació, Joan Subirats, va voler assenyalar que, malgrat que les ciutats s'han convertit “en factor d'inseguretat en plena pandèmia”, Barcelona també és el reflex d'un sistema de municipis, “un *continuum* urbà de l'àrea metropolitana”, que és una característica que la diferencia de les altres grans metròpolis mundials.

“Articular la concentració de talent ha permès a Barcelona continuar sent líder al terreny de les universitats i la investiga-

ció. Aquest és l'únic sector que ha evitat el gran aspirador en què s'ha convertit Madrid”, va afegir Subirats.

El projecte vol interconnectar i incentivar la col·laboració entre sectors i institucions per aprofitar el treball conjunt als àmbits de l'art, el disseny, la ciència i la tecnologia. L'Artech Hub ha de fomentar sinergies entre centres d'investigació, universitats, espais expositius o centres de producció artística o d'innovació.

“Estem contents que [un projecte així] aparegui en aquest moment, perquè és necessari”, va reconèixer el secretari d'Universitats i Recerca, Francesc Xavier Grau. “És el moment oportú. Catalunya té molt patrimoni, però això no és garantia de desenvolupament futur. Necessitem estudis universitaris artístics superiors, una universitat de les arts”, va assenyalar.

L'Artech Hub està integrat per la Universitat Oberta de Catalunya, la Universitat Politècnica de Catalunya, la Fira de Barcelona, l'Institut de Ciències Fotòniques, el Barcelona Supercomputing Center, la Barcelona Tech City, Hangar, la New Art Foundation i el Barcelona Institute of Science and Technology.

Promoure les residències d'artistes en grans infraestructures científiques, socials i educatives i facilitar la producció cultural i la participació ciutadana són els pròxims passos a fer. “Cal hibridar els àmbits virtuals i presencials prioritzant els continguts per davant dels continents”, va explicar Àngels Ponsa.

Les diferents institucions que participen en la iniciativa ultimem el pla d'acció –que podria estar acabat a la primavera– i, tot i que encara no estan definits quins seran els primers projectes que formaran part de l'Artech Hub, sí que es preveu un gran impuls amb la Biennal de la Ciència, que se celebrarà a la capital catalana el pròxim 20 de juny.

CRÍTICA DE POP/ROCK

Combustió espontània

Mujeres

Lloc i data: Espai Zowle
(19/XII/2020)

RAMON SÚRIO

El trio Mujeres va oferir un espectacle peculiar, entre vermut i pícnic, que va alternar fases acústiques i elèctriques, amb tapes i tocadiscos portàtils incorporats. Un format inèdit en què els fans podien demanar les cançons anotades en un programa de mà. A més, es van prestar al diàleg, i van explicar anècdotes i interioritats de la banda. Estaven tan a gust que van tocar més del previst, gairebé dues hores.

La primera petició va ser *Dije fácil*, rescatada del seu quart àlbum, *Un sentimiento importante*, el primer tot en castellà i resolt amb una guitarra acústica i una altra d'espanyola. Aviat van deixar clar que les harmonies a dues i tres veus són de les seves millors virtuts. Per la seva banda, la nova *Tú y yo*, amb baix elèctric i bateria, va servir per mostrar la vena power-pop, i *Cae la noche*, la seva faceta més exultant.

Ja amb guitarra elèctrica, la balada *Galgo Diamante*, va demostrar que el pop *duduà* els va la mar de bé. El costat pop va brillar amb *Aquellos ojos*, la seva cançó amb més audicions a Spotify. Un altre èxit, *Romance romántico*, barreja ràbia juvenil i candor. Hi va haver el moment teclats i caixa de ritmes a la versió de *Te amo*, del grup suís Grauzone, una *boutade* als antípodes del punk-pop de *Siento muerte*, el tema titular del nou disc, que els va situar a la seva zona de confort *garage*. Alternant rampells i carícies, com la de *Besos*, es van plantar en una recta final en què va destacar l'himne *Un sentimiento importante*, que hauria pogut ser un gran tancament. Però tenien ganes de tocar, i va sonar *Todo bien* i van provocar una combustió espontània amb *No volveré*, homenatge al grup Kokoshca.

Qui és l'única monja que pot participar en la votació dels Oscars?

La fe mou muntanyes, però també canvia rumbos. Si no, que l'hi diguin a Dolores Hart, la primera dona que va fer un petó a Elvis Presley a la pantalla gran. La seva carrera a Hollywood va ser de les més prometedores a finals dels cinquanta i principis dels seixanta. Tot i això, d'un dia per l'altre, va sorprendre el públic anunciant que ho deixava tot per convertir-se en religiosa.

A la meca del cinema no se la van creure. O, més aviat, no se la van voler creure. El llavors poderós productor Hall Wallis es va enfurismar quan Dolores Hart es va negar a fir-

mar un contracte milionari amb la Metro Goldwyn Mayer. “Firma o t'asseguro que no treballaràs mai més com a actriu”, li va arribar a dir.

Quan va prendre la decisió, ja havia protagonitzat deu pel·lícules, un gran èxit a Broadway que la va portar a guanyar el Theatre World Award i li va valer una nominació als premis Tony i s'acabava de comprometre amb el multimilionari arquitecte Don Robinson, que, per cert, no es va recuperar mai de les carbasses. “Déu és més gran que Elvis i Hollywood”, va sentenciar. Malgrat tot, encara continua com a membre de l'Acadèmia de Cinema,

i participa en la votació dels Oscars.

Hart sempre ha estat vinculada d'una manera o altra al setè art. Els seus pares eren els actors Bert i Harriet Hicks. La van tenir als 18 anys i es van divorciar. Se'n va anar a viure amb la seva mare a Beverly Hills, per la qual cosa l'ambient veïnal, a més del familiar, la va portar a provar sort al món dels artistes.

Durant l'etapa universitària es va animar a participar en un càsting per a la pel·lícula *Loving you*. La van agafar de seguida, i no només va compartir pantalla amb Elvis Presley, sinó que va poder besar el rocker amb un petó que va ser recordat com el més llarg de la història del cinema. Quinze segons de passió que, de fet, van ser hores de rodatge perquè quedés perfecte. L'escena es va repetir una vegada i una altra perquè tots dos es posaven vermells, per a desesperació del director. Es va arribar a dir fins i tot que ho feien expressament per repetir-ho i que Elvis la va convidar a sortir, però

EL REPTE

Dolores Hart

I DEMÀ...

Quina persona no humana va captivar Picasso i Miró amb les seves pintures?

ella s'hi va negar, al·legant que no compartia la feina amb la vida privada. Poc després, va tornar a coincidir al film *King Creole*.

Després de l'èxit amb el rei del rock, va canviar de registre i es va posar a la pell de santa Clara d'Assís a la cinta *Francesc d'Assís* en un rodatge que la va portar a Roma. Allà se li va concedir una audiència amb el papa Joan XXIII. Els anys següents, va continuar treballant en diferents pel·lícules fins al 1963, quan va acabar la seva carrera, i *Come fly with me* va ser la seva última aparició a la pantalla gran.

El 2012 els flaixos la van tornar a il·luminar quan va acceptar assistir a la cerimònia dels Oscars per a la presentació d'un documental sobre la història de la seva vocació. “No vaig deixar Hollywood perquè pensés que fos un lloc de pecat; només vaig descobrir que tenia una altra vocació”, va dir als periodistes a la catifa vermella.

LARA GÓMEZ RUIZ